VÁMOSPÉRCSI HÍREK

XXX. évfolyam, 8. szám
2020. augusztus

Ingyenes újság

Polgármesteri Napló

Bevallom, ilyenkor augusztus 20-a környékén, mindig elgondolkodom azon, mit is jelent ez az ünnep nekünk, és milyen üzenetet hordoz számunkra. Könnyű lenne most közhelyeket felsorolni: például a magyar államiság több mint ezeréves múltját, a kereszténység felvételét, és azt, hogy az új kenyér ünnepét üljük ezen a napon. Ezek az elcsépelt mondatok mindmind igazak, mégis engem leginkább az foglalkoztat egy-egy ünnep kapcsán, hogy melyek azok a meghatározó tényezők Szent István király egyéniségében, tetteiben, tevékenysége kapcsán, amelyekre egy mai fiatal figyelmét érdemes felhívni, és amelyekre a jövőnk szempontjából mindannyiunknak szüksége van.

István halálát követően majdnem 40 évig zavaros, belháborús korszak köszöntött az országra, és amikor László uralma alatt ismét rend és nyugalom lett, akkor döbbentek rá az emberek arra, mit is jelentett István a magyarság számára. A magyarság a biztonságát, jövőjét, boldogulását, csakis az ő művére alapozhatja. Szent István kilépett az időből, mi több, szentként maradt meg a nép emlékezetében. Szinte felszabadította az emberekben rejlő jót, amire a mai világban, amikor annyi rossz dolog történik (természeti katasztrófák, egzisztenciális bizonytalanság és emberi konfliktusok teszik elviselhetetlenné az életünket) időszerű emlékezni.

A fogyasztói szemlélet, a pénz egyeduralma, az egyre sivárabb emberi kapcsolatok eltörpítik bennünk a jót! Az emberek nem értékelik a szeretetet, a hitet, egymást nem becsülik, s nem ismerik el egymás erőfeszítéseit. Nagyon sok negatív dolog történik velünk az életben, de nekünk, magyaroknak, tudnunk kell, hogy csak akkor lehetünk szilárd jelleműek, erkölcsileg és anyagilag biztos háttérrel rendelkező néppé, ha komolyan vesszük a hitünket, ami a tartást és a szilárdságot biztosítja számunkra.

Sokan abban látják István érdemét, hogy öntudatot, önbecsülést adott a népének. Legnagyobb tette valójában talán nem az volt, hogy megalapította a magyar királyságot, hanem hogy függetlenséget, tekintélyt szerzett a magyar népnek. Augusztus 20-án tehát egyaránt emlékezünk az emberre, a szentre és az államalapítóra. Az emberre, akiben egyszerre volt jelen az értelem, a szív és az akarat. Az értelem, amellyel úgy vezette Európába Magyarországot, hogy megőrizte függetlenségét az idegen hatalmaktól. Akarata segítette abban, hogy keményen véghez vigye elhatározásait. Érző szívű ember is volt, hiszen Imre fia halála úgy megrendítette, hogy gyászából élete során már nem került ki. Fiához intézett intelmei is erről a szeretetről és az uralkodásra termettségről szólnak. Államalapítóként lezárta a múltat, a pogányságot és a nomád életformát, még ha olykor népszerűtlenek voltak ezek az intézkedések, és megteremtette az európai, keresztény Magyarországot. Az új jövő építését pedig a nemzeti keresztény egység jegyében kezdte meg! A mindennapi életünkben Nekünk, utódoknak tehát az a feladatunk, hogy ezt a hitet, büszkeséget és biztonságot adjuk tovább a jövő nemzedékének.

A hagyomány szerint az aratás után Szent István-napra sütötték az új búzából készült első kenyeret. Mivel új búzából sütni először augusztusban lehetett, ezért a hónapot az új kenyér havának is nevezik. Ezen a napon országszerte aratóünnepeket tartottak, ahol az aratás befejeztével az aratók búzakalászból és mezei virágokból aratókoszorút vagy búzababát kötöttek és ünnepélyes menetben a földesúr, tiszttartó vagy a gazda elé vitték. Erre az alkalomra megsült városunk kenyere is, melyet együtt köszönünk, és mely ezen az augusztus 20-hoz legközelebb eső istentiszteleten az Úrasztalát ékesíti. Jelképezi az újat és a mindennapit, amelyet megtanultunk ebben a hazában előteremteni magunknak. Ezt tesszük ma is, ha időnként nehézségünk árán is... A kenyér a magyar ember számára mindig is az életet, a megélhetést, az otthont jelentette. Azzal, ahogyan nemzeti színű szalaggal átkötött kenyérrel ünnepelünk, kifejezzük, hogy a haza és az élet összekapcsolódik.

A kenyér ősi szimbólum, amelyért a Miatyánkban is könyörgünk: *„a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...”* A kenyérben mint kifejezésben benne van az élethez, az életminőséghez, a létezéshez szükséges alap. Adjunk hálát ma a hazánkért, államalapítónkért, elődeinkért, akik otthont építettek számunkra. De adjunk hálát az új kenyérért, mely az életet jelképezi és emlékeztet a kétkezi parasztember keserves munkájára, aki előteremti számunkra a mindennapit!

Ménes Andrea
polgármester

„A kötelességtudás a másokért való felelősségvállalást is jelenti számomra”

A március 15-ei nemzeti ünnep alkalmából Ménes Andrea, Vámospércs polgármestere Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült. A koronavírus-járvány miatt a magas rangú kitüntetést augusztus 18-án vette át Ménes Andrea a Belügyminisztérium épületében. Eddigi életútjáról, az elismerés keltette érzésekről és a Vámospércs aktuális fejlesztéseiről kérdeztük.

Vámospércsi Hírek: *Milyen érzések kavarognak Polgármester Asszonyban a díjjal kapcsolatban?*

Ménes Andrea: Az ember elérzékenyül, átgondolja az egész életét. Először azt éreztem, mintha nem is velem történne mindez, szinte felfoghatatlan volt... aztán amikor felzendült a Bánk bán közismert Hazám, hazám kezdetű áriája a Belügyminisztérium dísztermében, akkor mély érzelmek szakadtak fel bennem, s bevallom kicsordult a könnyem is. Az élet lényege, hogy az ember hagyjon valami maradandót maga után. Aki szerencsés az gyermeket nevelhet, nekem ez nem adatott meg. Talán ezért is fordultam ilyen elszántsággal a hivatásom felé, amely gyakorlása közben nagyon sok ember sorsát tehettem kicsit jobbá, s olyan maradandó dolgokat alkothattam a városunk fejlesztése kapcsán, amelyek hosszú évtizedekig még az emberek javát szolgálja majd. A díjátadót követően a Duna-parton sétáltam és arra gondoltam, hogy ha holnap meghalnék, akkor sem éltem hiába. Kitartó munkámnak köszönhetően egy jó hangulatú vidéki kis várost irányítok, amiért jó dolgozni, ahol jó élni s ahol olyan vonzó környezetet sikerült kialakítani, mely mások elismerő figyelmét is felkeltette.

Vámospércsi Hírek: *A laudáció szerint a díjat részben polgármesteri életművéért, részben a megyei közgyűlésben betöltött két évtizedes munkájáért kapta.*

Ménes Andrea: 1998 óta vagyok a megyei közgyűlés tagja. Tehát hamarabb lettem megyei képviselő, mint települési önkormányzati vezető. A vámospércsi képviselő-testületbe 2002-ben jutottam be, 2006 óta vagyok polgármester. Szerencsésnek érzem magam amiatt, hogy a Megyeházán megtanulhattam az önkormányzati munka alapjait. Nagy tanítósmester volt számomra ez az időszak, a közgyűlésben megtapasztalt világ, rendszer, miliő és a hivatal, mind szakmailag, mind emberileg. Akkoriban a megyéknek más feladataik voltak, óriási intézményfenntartó szerepkörrel rendelkeztek, s a frakcióm bizalmából én több szakterület munkájába is belekóstolhattam. Voltam az egészségügyi és szociális bizottság elnöke, az oktatási bizottság tagja, de felügyelő bizottságokban, sőt különféle vizsgáló bizottságokban is kaptam feladatot. Sok tapasztalatra tettem szert, beleláttam több megyei elnök munkájába, így amikor a választók bizalmából polgármester lettem, már nem volt számomra ismeretlen a feladat.

Vámospércsi Hírek: *Ilyen magas rangú kitüntetés nem érkezett még Vámospércsre, ezért meg kell kérdeznem, hogy kik azok, akik az élete során példaképek, tanítómesterek voltak Polgármester Asszony számára?*

Ménes Andrea: Talán közhelynek tűnik, de elsősorban a szüleim voltak azok, akik céltudatos emberré neveltek. Megtanítottak arra, hogy akármilyen nehézségek is kövezik az utamat, a céljaimat nem szabad feladni, menni kell tovább, s a kötelességeimet minden körülmények között, a legjobb tudásom szerint teljesíteni kell! A kötelességtudat számomra a másokért való felelősségvállalást is jelenti. Lelkiismereti kérdést csinálok abból, ha valamit nem tudok tökéletesen elvégezni, azzal a maximalizmussal, ahogyan azt magamtól elvárom. Hálás vagyok a szüleim mellett azoknak az embereknek, segítőimnek, barátaimnak, akik hisznek bennem, akikkel elkezdtem a politikai munkát. 1992-ben alapítottuk meg a FIDESZ helyi szervezetét néhány fiatallal – ma már érett, szakmájukban elismert emberek mindnyájan, s ami a nagyszerű, hogy a mai napig együtt dolgozunk közös álmaink megvalósításán. Olyan baráti és eszmei közösséget alkotunk mi, ami kiállta az idők próbáját! Megbízunk egymásban, hitelesnek tartanak, támogatják a munkámat. Ez a munka a csapatjátékon is áll vagy bukik, és ha az embernek nincsenek társai a magasztos célok megvalósításában, akkor nem fog menni. Hálás vagyok Tasó László országgyűlési képviselő úrnak, akivel szintén évtizedekre nyúlik vissza a barátságunk, tizenöt éve pedig a szakmai munkánk is összefonódik. A térség országgyűlési képviselőjeként az ő támogatása nélkül a városunk sem fejlődne a jelenlegi mértékben. Köszönöm, hogy megértette és mindig támogatta az elképzeléseinket; hiszen így egy olyan várost tudunk építeni, amilyet megálmodtunk. Politikai példaképem pedig ki is lehetne más, mint Orbán Viktor miniszterelnök úr.

Vámospércsi Hírek: *Városvezetőként mikre a legbüszkébb?*

Ménes Andrea: A legbüszkébb arra vagyok, hogy egy jó hangulatú közösséget tudtunk a városban kialakítani. Nagyon nehéz közösséget építeni. De mindennek az alapja az, hogy egymást ismerő, egymásért tenni akaró, egymással empatikus viszonyban élő emberekké válhassunk. Ehhez szükséges egy olyan mentális, gazdasági és kulturális környezet létrehozása, ami támogatja a benne élőket céljaik elérésében. Ez magába foglalja azt, hogy a lakosok itt találnak munkahelyet, jó az egészségügyi ellátás, jó az oktatás és a közszolgáltatások színvonala, van művészeti iskolánk, változatos sportolási, szórakozási és kikapcsolódási lehetőségek állnak rendelkezésünkre. Kezdettől fogva alapvető célunk volt az élhető város eszménye, valamint, hogy mikrotérségi szerepünket hangsúlyozhassuk és folyamatosan erősíthessük. Vámospércs – bár nem járási központ – 6-8 környező település természetes központja, ez pedig megköveteli tőlünk, hogy egyre nívósabb szolgáltatásokat kínálhassunk. Célunk helyben biztosítani azokat a közszolgáltatásokat, amiért korábban a megyeszékhelyre kellett utazni, hisz ez rengeteg időt és pénzt vesz el a lakosságtól. Az elmúlt években néhány, a kultúra iránt elkötelezett munkatársunk segítségével pezsgő kulturális és a közélet alapjait sikerült lefektetnünk – erre is joggal lehetünk büszkék. Egyik ars poétikánk, ismerve azt, hogy az emberek egy része nehéz szociális körülmények között él, és nem feltétlenül engedheti meg magának, hogy elutazzon egy koncertre, színházi előadásra, kiállításra, hogy helyben próbáljuk ingyenesen megteremteni a színvonalas kikapcsolódás, feltöltődés és ismeretszerzés feltételeit. Ne legyen a művelődés és szórakozás gátja, hogy nincs valakinek – ismerve a jelenlegi nagyon magas árakat – több tízezer forintja egy élőzenés nagykoncert belépőjére...

Vámospércsi Hírek: *Látványos megvalósulási szakaszához érkezett több városi nagyberuházás. Mesélne ezekről?*

Ménes Andrea: Jelenleg a Zöld Város programunk több programeleme kapcsán folyik a kivitelezés. A Zöld Város fejlesztéseit összességében több mint 800 millió forinttal támogatja a Magyar Kormány és az Európai Unió. Fő célja: zöldfelületek kialakítása, emellett a gazdaságélénkítő és közművelődési szerep erősítése. Örömmel nyugtázhatjuk, hogy a Főterünk felújítása már befejeződött, a Marinka városrészre tervezett nagyszabású jóléti park építése jelenleg is tart. Ezt az évtizedekig elhanyagolt, de központi fekvésű területet a későbbiekben is szeretnénk továbbfejleszteni, méghozzá városi rendezvénytérré alakítani. Az első ütem célja a néhány évvel ezelőtt kialakított záportározó átalakítása egy sétautakkal és gondozott parkkal, padokkal szegélyezett, szociális blokkal is rendelkező városi tóvá. Erre a területre szeretnénk majd később szabadtéri színpadot is építeni. A tópark szomszédságában nagyobb méretű és színvonalasabb új piacteret alakítunk ki, a munkálatok jelenleg is zajlanak. A piac előtt 50 parkolót hoztunk létre. Mind a vásárlók, mind az eladók, köztük az őstermelők kedvelik a piacozást, ezért is döntöttünk egy méltóbb hely létrehozásáról. Szintén a Zöld Város Program részét, sőt legnagyobb részét képezi a Művelődési Ház és Könyvtár felújítása. A kivitelező kiválasztása megtörtént, augusztus elején vették át a munkaterületet. Amellett, hogy az épület külseje megújul, belül teljesen korszerűsödik, új gépészetet, hang- és fénytechnikát kap. Beépítésre kerül az eddig teljesen kihasználatlan harmadik szint is: itt rendezzük be a könyvtárat olvasóterasszal, két szobát szálláshelyként fogunk fenntartani, a mozgáskorlátozottak számára lift biztosítja a könnyebb közlekedést az épület szintjei között, de helyet kapnak oktatótermek is korszerű multimediális berendezésekkel. A Debreceni Tankerület sikeresen pályázott az általános iskola korszerűsítésére, a munkálatok ebben az esetben is zajlanak, ahogyan a minibölcsőde vonatkozásában is. Bizakodásra tehát lehet okuk a vámospércsieknek.

Vámospércs Városi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál 90 napon túl fennálló, 50 000 Ft-ot meghaladó adótartozással rendelkező magánszemélyek (2017. évi CL. törvény 130. §-a alapján) 2020. július 31-ei állapot szerint

Adózó neve	Adószám / Adóazonosító jel	Lakcím	Adótartozás összege/Ft/
Kupás László	8399661262	4287 Vámospércs, Temető u. 10.	56 560
Ifj. Sós János	8332013429	4289 Vámospércs, Temető utca 7.	187 185
Ásztai József	8378610314	4287 Vámospércs, Acsádi utca 7.	131 771
Malmos Tamás (E.V)	60028129-1-29	4287 Vámospércs, Dózsa György u. 42.	134 698
Id. Menyhért András	8363750972	4287 Vámospércs, Víg utca 5.	96 787
Balogh Attila	8351510106	4287 Vámospércs, Tulipán u. 85/A.	63 250
Nagy István	8366291030	4287 Vámospércs, Pacsirta utca 28.	946 143
Nagy Károly	8410414848	4287 Vámospércs, Malom utca	634 975
Ifj. Nagy Ferenc (E.V.)	8423252639	4287 Vámospércs, Vasút utca 21.	101 071
Tömöriné Szabó Éva	8360951713	4287 Vámospércs, Pacsirta utca 18.	53 812
Poppelmajer János	8431901160	4287 Vámospércs, Víg utca 24.	56 140
Kozáp Sándor	8390520443	4287 Vámospércs, Tulipán utca 23.	56 008
Ifj. Szörny Ottó	8367383990	4287 Vámospércs, Malom utca 11.	52 500
Horváth Antal	8358600739	4287 Vámospércs, Acsádi utca 15.	50 700
Molnár Edit	8380971787	4287 Vámospércs, Irinyi köz 9	59 990
	Összesen:		**2 681 590**

Vámospércs Városi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál 90 napon túl fennálló, 100 000 Ft-ot meghaladó adótartozással rendelkező gazdasági társaságok (2017. évi CL. törvény 130. §-a alapján) 2020. július 31-ei állapot szerint

Gazdasági társaság megnevezése	Adószáma	Székhelye	Adótartozás összege/Ft/
SUN-SOLAR GREEN KFT.	26382249-2-09	4287 Vámospércs, Domb u. 7.	487 783
CAR BRILL KFT.	23741265-2-09	4287 Vámospércs, Nagy u. 68.	464 550
TÜBERT BURKOLAT BT.	26524052-02-09	4287 Vámospércs, Víg u. 10.	1 393 406
CSATI PÉKSÉG KFT.	26264514-2-09	4289 Vámospércs, Béke u. 5.	477 409
C.R.ERSI KFT.	26582607-2-09	1025 Budapest, Kilátás u. 10. fél 3.	388 520
NYÍRFA TRANSPED KFT.	2556868-2-09	4287 Vámospércs, Pacsirta u. 28.	314 826
VÁMOSERDŐ KFT.	26182252-2-09	4287 Vámospércs, Pacsirta u. 28.	142 599
KAHO FOGÁSZATI KFT.		4288 Vámospércs, Nagy utca 7.	160 967
	Összesen:		**5 556 891**

Anyakönyvi hírek

Házasságkötések:

Kiss János és László Tímea
Jenei Zoltán és Szabó Gabriella
Jónás Róbert és Budai Margit
Pólyik István és Vincze Krisztina

Házasságkötések:

Erdei Lajosné (Sándor Margit)
Szutor Lajos

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett halottunk,

Erdei Lajosné (Sándor Margit)

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mélységes gyászunkban részvéttel osztoztak

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett halottunk,

Szutor Lajos

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mélységes gyászunkban részvéttel osztoztak

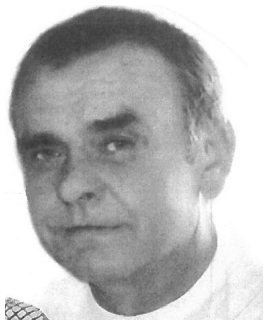

MEGEMLÉKEZÉS

Kovács Lajos

1956-2013

Egy nyári napon életed véget ért,
bánatot hagytál ránk – örökre elmentél.
Fájó szívünkbe zártunk és soha
el nem feledünk, mert nagyon szeretünk.

Szerető feleséged,
gyermekeid családjukkal.

Csak ide a közelbe...

Ez volt a mottónk, amikor is a koronavírus miatti óvatosságból nemrég egynapos kirándulás keretében a közeli Létavértesen és Álmosdon jártak a Nappali Klub tagjai. Létavértesen megtekintettük a Rozsnyai Muzeális Gyűjteményt, mely Vértesen a gyönyörűen felújított műemléki környezetben, a Lédig-kúria mögött kapott helyet. Az állóvitrines rendszerű kiállítóteremben láthatók a régi Magyarország különféle tájegységeire jellemző fazekas és korongozási munkák termékei, melyek nemcsak díszítőelemként, hanem használati tárgyakként is helyet kaptak a régmúlt paraszti, polgári lakásaiban. Egy helyiség pedig a kalotaszegi tisztaszoba teljes berendezésétől ejti ámulatba az oda látogató. Átsétáltunk a szemközti Kúriába, amely a reformkorban múlhatatlan érdemeket szerzett Irinyi családnak adott otthont. Irinyi János a zaj- és robbanásmentes gyufa feltalálója, és testvére Irinyi József az 1848-49-es forradalom- és szabadságharc márciusi ifjainak jeles alakja. Nekik állít emléket az Irinyi emlékszoba. A kerthez tartozó Arborétum bejárása után részt vettünk egy levendulás szappankészítő foglalkozáson, melyet nagyon élveztünk. Az általunk készített illatos szappant mindenki nagy örömmel hozta haza. Ezt követően Álmosdon a Kölcsey Emlékházat tekintettük meg. 1790. augusztus 8-án Sződemeteren született Kölcsey Ferenc, a Himnusz költője, de gyerek- és fiatalkorát Álmosdon töltötte, ahol a család egykori lakóháza ma múzeum. Ez az egyetlen, eredeti formában megmaradt Kölcsey-lakóház. Végezetül a helyi Tájházat, valamint a református templomot tekintettük meg. Az egész napos programhoz és jó hangulathoz a kellemes időjárás is hozzájárult.

Polgárné Nagy Elvira
klubvezető

Egy hét a tábor jegyében

Változatos és színes programokban vettek részt a táborozók az idei gyermektáborban, amelyet a Művelődési Ház és Könyvtár augusztus 3-7. között rendezett meg. Első nap Győrfi Gábor népi iparművész fazekassal korongoztak és szebbnél szebb munkák születtek a gyermeki kezek alatt. Ezzel a programmal párhuzamosan barátságkarkötőket is készítettek a gyerekek a kollegáimmal. A következő nap a bőr megmunkálásával ismerkedhettek meg Hutkai László segítségével. A bőrözéssel párhuzamosan zsenília állatokat, csigát és teknőst készítettek. Vass Tamás népi fafaragó mester segítségével fafaragást próbálták ki, és a fáról mint anyagról hallhattak sok-sok érdekes dolgot. Ugyanekkor nemezeltek is és egy cserepes tulipánt készítettek. A csütörtöki nap a kirándulás jegyében telt. Sándor Józsefné Erzsike és családja jóvoltából a korábbi évekhez hasonlóan a Sándor-tanyára tehettünk kirándulást, ahol önfeledten játszhattak, szaladgálhattak kedvükre...a számháború rejtelmeibe is betekintést nyertek. Az ebéd ízletes slambuc volt, amit Szabó János főzött a bográcsban. Kora délután sétálni vittük a táborozókat, ahol programon kívül nagy élmény érte a résztvevőket, találkoztak Kökénnyel, az élő négy lábú „kezesbáránnyal". A tábori kötött programot cica- és virágkészítés zárta. Délután fagyiztak is a táborozók, amit Ökrösné Kovács Gyöngyi képviselő asszony, Lotti és Hédi anyukája ajándékozott a tábornak. A kézműves tevékenységen kívül sok-sok játék töltötte ki a gyerekek idejét. Játszottak adj király katonát, székfoglalót, medvés és seprűs játékot, fogócskáztak többféle szabály szerint. Ahhoz, hogy a 30 fős létszámmal működő tábor zökkenőmentesen kerüljön lebonyolításra sok ember lelkiismeretes munkájára és segítségére volt szükség, amit ezúton is megköszönünk mindenkinek.

Diósné Kozma Erzsébet
intézményvezető

Kő Kati új ruhája

2020 augusztusában került sor a vámospércsi főteret 1984 óta díszítő, a helyiek által csak Kő Katinak becézett, 4 méter magas, karcsú nőalakot formázó Szabadság-emlékmű megtisztítására. „Pató Róza alkotásán meglátszott már az idő nyoma, mohás lerakódások és környezeti szennyeződések csúfították, eljött az idő, hogy régi-új ruhájában pompázhasson. A konzerválási és tisztítási folyamat eredményeként 5-10 évig őrzi a kő az üdeségét. A szobortisztítás összhangban van azzal a célunkkal, hogy főterünk megújulhasson és élettel teli közösségi térré válhasson." – nyilatkozta közleményében Ménes Andrea polgármester. „Magasnyomású mosóval és vegyszeres tisztítással távolítottuk el a szennyeződéseket a szoborról." – mondta a munkálatokat végző Kiss Attila kőfaragó, aki sírkövek készítése mellett épületszobrászattal is foglalkozik, sőt több köztéri emlékmű is fűződik a nevéhez, például az 1848-as szabadságharc és a trianoni békediktátum emlékműve Nyírmártonfalván.

Felkészülés a 30. művésztelepre

Ráhangolódásként, a jövő évi jubileum előkészítéseként is értelmezhető volt az a könnyed, baráti összejövetel augusztus 9-én a Tájház udvarán, amin a Vámospércsi Művésztelep és Grafikai Alkotóműhely tagjai vettek részt. A koronavírus-járvány miatt a szervezőbizottság úgy döntött, hogy a művészek egészségügyi biztonsága és a hagyományosan két hétig tartó művésztelepi kurzus megrendezését illető kockázatok miatt idén nem színesíti a vámospércsi augusztust az alkotás lázában égő művészek sokasága. „Habár az ecset, a vászon, a grafit és a prés nem kerülnek bevetésre, szerettük volna a telep folytonosságát megtartani, ezért invitáltuk meg az Önkormányzattal közösen visszajáró tagjainkat a mai eszmecserére. Vannak, akik évente csak itt találkoznak egymással, mert a Kárpát-medence különböző vidékein tevékenykednek, vannak, akik a vámospércsi két hetet az év legintenzívebb alkotói időszakaként élik meg, mindannyiunk számára fontos, hogy itt lehetünk. A karantén időszaka és egyáltalán a karanténba kerülés tapasztalata sok művészt sarkalt a téma alapos körüljárására, feldolgozására, esztétikailag értékes megörökítésére. Kezdenünk kell valamit a jelennel, ez most fokozottan érvényes." – mondta el köszöntőjében Fátyol Zoltán, a telep egyik alapítója, 29 éve művészeti vezetője. „Örülök, hogy ilyen sokan eljöttetek, és annak is, hogy a képviselő-testület is szép számban képviselteti magát. Mindannyian érezzük, amit eddig is tudtunk: a művésztelep hozzánk tartozik – immáron generációkon átívelő, erős kapocs köt összse minket. A jelenlévő művészek között olyan fiatal is van, aki a telep alapításakor még nem is élt... Magam és Vámospércs Városi Önkormányzat nevében ígérhetem, hogy a 2021-ben esedékes harmincadik, jubileumi művésztelepet méltó módon fogjuk megünnepelni. Azért is örvendünk annak, hogy a mai alkalom létrejöhetett, mert bízunk benne, hogy közösen gondolkodhatunk a jövőn. Számomra 2020 nagyon furcsa, lebegő év, tele bizonytalansággal. Sok olyan dolgot tapasztalhattunk meg, és minden bizonnyal fogunk is még, amikkel soha nem találkozhattunk. Úgy gondolom, hogy Magyarország jól vizsgázott, benne a közösségünk is." – fogalmazott megnyitójában Ménes Andrea polgármester. A szabad ég alatt készült slambucvacsorát a tábor egyik oszlopos külső tagja, örökös segítője, Szabó János készítette, az esemény lebonyolításában a Művelődési Ház és Könyvtár munkatársai vettek részt. Megjelent művészek

Durucskó Zsolt, Éles Bulcsú, Fátyol Zoltán, Fehér Adrienn, Kányási Holb Margit, Lehó István, Lénárt Attila, Somogyi László Gábor, Szűcs Réka, Vida Márton.

A hon ismerete és a szülőföld szeretete

Igazán és mélységében azt tudjuk szeretni, becsülni, amit / akit ismerünk is: nem nagy talány – ekként vagyunk a szülőföldünkkel, a lakóhelyünkkel, az otthonunkkal is. Ismeret és szeretet, megismerés és megszerettetés kettős célja vezérelte tavaly Vámospércs Városi Önkormányzat és a Pircsike Vámospércsi Közművelődési Egyesület munkatársait, hogy első alkalommal, afféle kísérleti projektként megszervezzék a Bocskai István Honismereti és Szülőföldkutató tábort. A 2019-es sikerek és visszajelzések arra ösztönözték őket, hogy immáron hagyományteremtő szándékkal és új programelemekkel gazdagodva, ismét a honismereti értékkutatásnak szenteljenek három napot a Tájházban. „A táborlakókat öt csapatba osztottuk, az egyes csapatnevek Vámospércshez is kötődő személyiségeket reprezentálnak. Az Árpádházi királyok, Mátyás király, Bocskai István, Görgei Artúr és Lencz Géza csapatok tagjai három napon keresztül közösen oldottak meg feladatokat: csatakiáltást találtak ki, címert terveztek, csapatpólót készítettek, vászontáskát festettek, nemezeltek, bőröztek, Bocskai portréját és Vámospércs címerét tartalmazó hűtőmágnest készítettek." – fogalmazott Somogyi László Gábor alpolgármester, a tábor egyik főszervezője. „A tábor legizgalmasabb része egy hét állomásból álló településtörténeti tanösvény teljesítése volt. A csapatoknak régészeti feladatokat kellett végrehajtani, hajdú ruhába öltözködni, megismerkedni a Vámos településekkel, valamint Vámospércs történelmével, híres épületeivel, köztéri alkotásaival – vagyis játszva tanulni, megismerni, megszeretni az otthonukat. Igaz, a tanösvényes feladat napján az eső kitartóan zuhogott, de szerencsére ezt a programelemet is megtarthattuk a múzeumban, a kézműves udvarházban és a Hétpróbás Kalandparkban." – nyilatkozta Ménes Andrea polgármester. „Idén két írót is vendégül láthattunk a táborban, köszönhetően a Petőfi Irodalmi Múzeum, a Fiatal Írók Szövetsége és a Nemzeti Kulturális Alap anyagi támogatásának. Ez a hátország is mutatja, hogy odafigyelnek arra, ami a városban történik, és ez bizakodással tölthet el minket. Halász Margit írókurzusán a gyerekek újraírhatták a Bocskai-család mondáját, valamint Vámospércs alapítótörténetét. Vass Norbert felolvasása pedig, ha nem is a középkorba, de a rendszerváltás környékére röpítette őket. Sokat megtudhattak arról, hogy milyen volt kiskamasznak lenni egy vidéki városkában ebben az átmeneti, izgalmas, civilizációütköztető időszakban." – tette hozzá Korpa Tamás költő, a tábor másik főszervezője. Köszönet illeti a táborlakók mellett a tábor működését biztosító önkénteseket is, akik a következő személyek voltak: Almási Szilvia, E, Póik Márta, Jóga Attila, Ménesné Vincze Anikó, Nagy Judit, Oláh Marianna, Ökrösné Kovács Gyöngyi, Plaveczné Gábori Csilla, Polgárné Nagy Elvira, Szabó Anikó, Szőcs József, Vinczéné Gáll Anikó.

Koncert gyertyafényben

Különleges élményben volt része azoknak a református templomot megtöltő vámospércsi és környékbeli embereknek, akik részt vettek az augusztus 16-án megrendezett „Orgonák éjszakája – koncert gyertyafényben" elnevezésű rendezvényen. Külön öröm volt látni és megtapasztalni, hogy különböző generációkat – az éppen járni tudóktól a már csak bottal járni tudókig – összekötött a zene, méghozzá a komolyzene. Ménes Andrea polgármester a következő szavakkal nyitotta meg ezt a 100 gyertyával kivilágított estét: „Bach írja játszi, mondhatni mozarti könnyedséggel: »Az orgona egy könnyű hangszer: a megfelelő billentyűt a megfelelő időben kell lenyomni.« Ha mindezt a megfelelő billentyű – megfelelő idő kombinációt a világ legnagyobb orgonájára vetítjük, akkor ez úgy néz ki, hogy van mindösszesen 33 110 sípja és 449 regisztere, a legkisebb sípjai néhány centiméteresek, a legnagyobb viszont magasabb, mint 19 méter... Ebben a vonatkozásában kicsit komolyabban kell értenünk a „könnyű"-séget és a „megfelelő"-séget. Az orgona fújatójából érkező szelet lélekké, Isten magasztos üzenetévé változtatják a játszóasztalon lázasan mozgó ujjak által a megszólaló sípok..." A koncerten Bach művei mellett felcsendültek Vivaldi, Weber és César Franck által komponált zenedarabok is Rendes Ágnes operaénekes és Sárosi Dániel orgonaművész felejthetetlen előadásában. A koncertet a szervezők úgy időzítették, hogy az éppen naplementekor, este nyolc órakor kezdődjön. A résztvevők így együtt élhették meg orgonazenére a besötétülő, misztikus templomtérben való jelenlétet, majd a fény újbóli eljövetelét: mindösszesen 100 gyertyaláng világította meg a zene útját, lélektől lélekig. A magyar néphit szerint a mennyországban minden léleknek van egy égő gyertyája és ameddig az lángol, addig él az ember. Jelen nem lévő szeretteik emlékéért is világítottak ekképpen. A koncert Vámospércs Városi Önkormányzat és a Vámospércsi Református Egyházközség közös szervezésében valósult meg. Ménes Andrea polgármester köszönetet mondott nagytiszteletű Komor Csaba református lelkésznek, aki otthont biztosított a rendezvény számára, valamint Somogyi László Gábor alpolgármester úrnak a művészi gyertyakompozíciókért és Korpa Tamás költőnek.

Vámospércsi ki kicsoda?

Újabb honismereti kutatásaink lehetővé teszik, hogy időnként a Vámospércsi Hírekben is beszámolhassunk egy-egy fontos településtörténeti felfedezésről. Ezúttal **Dr. Drombovszky Józsefné Nagy Ilona**, a debreceni egyetem legendás tanáregyéniségének az alakját elevenítjük fel. Dr. Drombovszky Józsefné Nagy Ilona 1928. február 18-án született Vámospércsen, a Székelyföldről az anyaországba származott vámospércsi református tanítóházaspár, Nagy Lajos József igazgató-tanító és Kutassy Margit okleveles tanítónő leányaként. Alapiskoláit szülővárosában végezte, majd a híres Debreceni Református Kollégium Dóczy Leánygimnázium nyolc osztályát is kitűnő tanulmányi eredménnyel. A család a szünidőt Vámospércs határában, a legmagasabb dombon álló kúriájában, a „szőlőben" töltötte. Az ifjú Nagy Ilona az első világháború után elszegényedett osztrák családokat segítő akcióban tanult meg anyanyelvi szinten németül egy vele egykorú lánytól, akit Nagy Lajos József családja egyszer fél évre, majd két nyárra is befogadott nyaraltatásra. Nyaranta a vámospércsi birtok állandó vendége volt Debrecen egyik nevezetessége, az osztrák Gréte Lehmann is, a Tisza-család kocsordi birtokának társalkodónője. Nagy Ilona franciául és angolul könyvből tanult meg. Eredetileg orvosnak készült, édesapja rábeszélésének engedve ment mégis francia-német szakra. Nagy Ilona jeles oklevéllel fejezte be a debreceni Tisza István Tudományegyetem francia-német szakát, a kor szokásainak megfelelően elvégzett két szemesztert angolból, másfelet magyar irodalomból. Ady Endre költészete iránti rajongása hozta össze első férjével, dr. Pósa Péterrel, aki 1979-ben a szegedi József Attila Tudományegyetem világirodalmi tanszék tanszékvezető-helyetteseként halt meg. Első házasságából született 1948. szeptember 6-án első fia, Pósa Zoltán, későbbi József Attila-díjas, Péterfy Vilmos Életműdíjas író, költő, a Magyar Művészeti Akadémia tagja. Az egyetem elvégzése után rövid, Dóczys középiskolai tanári közjáték után került az egyetemre, amely 1952-ben Kossuth Lajos nevét vette föl. A francia intézetben a legendás irodalomtörténész professzor egyik kedvencének számított, nagyreményű tanársegédként írta nyelvészeti dolgozatait az intézet belső kiadványába. 1950-ben első házassága tönkrement, második férje, dr. Dombrovszky József, a szláv filológiai intézet legendás őszláv és óorosz nyelvészprofeszszora lett. E házasságából született Dombrovszky Adám 1952. április 13-án, aki a Kossuth Lajos Tudományegyetemen végzett magyar-angol szakon, sokáig újságíróként-főszerkesztőként dolgozott. A francia intézetből politikai okok miatt kényszerült távozni (jóakarói följelentették, hogy 1962-ben idősebb fia, Pósa Zoltán konfirmált, s a Nagytemplomban vett magához mindenki szeme láttára egyetemi tanárgyerek létére úrvacsorát), majd a bölcsészkari lektorátuson helyezkedett el. Franciául, németül és oroszul anyanyelvi szinten beszélt, az orosz szakot az ötvenes években kiegészítőként végezte el. 1962-től 1983-as nyugdíjba vonulásáig márkanévvé tette a Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészkari Lektorátusát. Azok számára, akik már nem emlékeznének: a lektorátus feladata volt a nem orosz szakosok számára négy félévig orosz nyelvórákat, a nem idegen nyelvszakosok számára német, francia, angol órákat tartani. Tisztában volt azzal, hogy ő, a „reakciós", Erdélyből jött kulák néptanító, hívő református család sarja, csak akkor maradhat meg a katedrán, ha mindig maximálisan teljesít. Igazi örömöt az jelentett számára, ha nyelvtanári ösztöndíjjal vagy családi utazással külföldre – főleg Franciaországba, Párizsba – utazhatott. Halálos ágyán – a fiai által is szerkesztett és írt új debreceni rendszerváltó folyóiratot – az Útont kezében tartva megkönnyezte, hogy éppen a változások idején kell meghalnia. 1989. május 11-én hunyt el Debrecenben. A Köztemetőben a családon kívül rokonok, barátok, egyetemi tanárkollégák, tanítványok végeláthatatlan sora kígyózott a ravatalozótól a sírig megszakíthatatlan folyamban, ahol szüleivel, férjével, testvérével együtt nyugszik.

„Az Istent dicsérő énekek megérintik és erősítik az ember szívét, lelkét"

2020 augusztusában új lelkipásztor kezdte meg szolgálatát a Vámospércsi Református Egyházközség élén. Komor Csaba személye, személyisége, istentiszteletei és egyházi közösségi alkalmai nem ismeretlenek a vámospércsi hívek számára, hiszen helyettesítő lelkészként több mint háromnegyed éve szolgál városunkban. Már ezen időszak alatt is a református templom olyan mértékadó eseményeknek adott otthont mint az újévi koncert, a trianoni megemlékezés, valamint a gyertyafényes orgonakoncert. Komor Csabát útnak indító közegéről, a zene szeretetéről, eddigi lelkészi tapasztalatairól, az „életkor-független" gyülekezetépítés fontosságáról, családjáról és vámospércsi terveiről kérdeztük.

Vámospércsi Hírek: *Ha jól tudom, Tiszteletes Úr nem lelkészcsaládból származik, hanem – ha szabad így mondanom – elsőgenerációs lelkész. Mesélne a családi indíttatásáról, gyermekkoráról?*

Komor Csaba: Debrecenben születtem és éltem egészen az egyetem befejezéséig. Édesanyám és nagymamám gondoskodó szeretetében nőhettem fel, így hárman alkottunk egy stabil családot. Ez a háttér mindig is nagyon fontos volt nekem. Dédnagyapám a Debrecen-Ispotály Református Egyházközség presbitere volt, aki gyermekeinek is kellő odaszánással és jó értelemben vett határozottsággal mutatott példát a hit gyakorlását illetően. Talán ebből jutott nekem is szeretteimen keresztül. A család mellett természetesen az általános iskolai évek is meghatározóak voltak. A Debreceni Református Kollégium Általános Iskolájának legelső évfolyamába jártam, ahol hitre és hazaszeretetre neveltek bennünket. Gyermekként is láttuk, hogy micsoda különbség van egyházi és állami iskola között, hiszen az egykori Füvészkerti Általános Iskola épületében párhuzamosan működött az első néhány évben a két intézmény. A közösségben való gondolkodás szinte beleégett a szívünkbe és a gondolatainkba. Jó volt keresztyénnek, reformátusnak lenni.

Vámospércsi Hírek: *Érdekelne, hogy miért döntött lelkészi hivatás mellett. Menynyire volt rögös az útja? Tudná-e kötni valamilyen elhívás-élményhez, vagy inkább egy hosszabb folyamatként értelmezhető az, hogy biológia-kémia fakultációs diákból lelkipásztorrá vált?*

Komor Csaba: Nem volt egyértelmű számomra, hogy lelkész leszek. Bár családtagjaim úgy vélekedtek, hogy olyan tálentumokkal rendelkezem, melyeknek köszönhetően jó lelkipásztor lehetne belőlem. Azonban én nem tudtam elképzelni azt, hogy emberek előtt megnyilvánuljak, sosem szerettem szerepelni, tömegek előtt beszélni. Éppen ezért egészen más irányt céloztam meg, és a gimnáziumi évek alatt biológia-kémia fakultációra jártam, hogy lótenyésztő lehessek. Három éves korom óta vonzanak a lovak, s minden, amit róluk tudni érdemes. Így nem volt kérdés, hogy ez lesz a jövőm. Azonban az érettségi előtt néhány hónappal mégis „átnyergeltem" a lovak világából a teológia világába. Ezt a döntést nem tudom egy adott pillanathoz kötni, egy folyamat beteljesedése volt. Nagy hatással volt rám a gyülekezetem, illetve azok a lelkipásztorok is, akikkel rendszeres kapcsolatban voltam. Rádöbbentem, hogy menynyire otthon érzem magam az egyházban, ahol nemcsak életre szóló élményekkel, hanem egy szerető közösséggel is gazdagodtam. Ezt akartam átadni másoknak is. Úgy gondoltam, hogy ez a kitűzött cél mindennél fontosabb. Amikor bejelentettem édesanyámnak és nagymamámnak, hogy váltok, és inkább lelkipásztor leszek, nem hittek a fülüknek. Ez azon a napon történt, amikor komoly betegséggel küzdő nagymamámról kiderült, hogy tünetmentes. Dupla volt az öröm.

Vámospércsi Hírek: *Említette, hogy az egyházi iskola mellett nagyon fontos szerepet játszott az életében a saját, befogadó gyülekezet megtalálása, ami az Ön esetében a Debrecen-Kossuth Utcai Gyülekezet volt. A gyülekezeti élet és közösség a vasárnapi istentiszteleteken túlra is kiterjedt?*

Komor Csaba: Amikor hat éves koromban iskolát választottunk édesanyámmal, akkor semmit sem lehetett tudni az akkor, 1992-ben induló Kisrefiről. Édesanyám úgy gondolta, hogy ne éljünk kettősségben, s ha már ebbe az iskolába felvételt nyertem, akkor keressünk egy lelki otthont, egy gyülekezetet is. Emlékszem, hogy több templomban is megfordultunk, míg végül a választás a Debrecen-Kossuth utcai gyülekezetre esett. A vasárnapi istentiszteleteken sokszor csak én voltam az egyedüli gyermek. Később gyermekistentiszteletre is jártam, majd a konfirmációt követően ifjúsági bibliaórára. Nem múlt el úgy péntek este, hogy ne mentem volna ifire. Nagyon jól éreztük ott magunkat. Olykor éjfélig is maradtunk, szívesen beszélgettünk, játszottunk együtt a közel 35-40 fős közösség tagjaival. Számtalan kirándulás, tábor, kerékpártúra, kenutúra, életem első repülése, meganynyi emlék, amit nem lehet elfeledni. Másodéves teológusként pedig már ifivezetőként, majd a gyülekezet ifjúsági presbitériumának gondnokaként szolgáltam szeretett közösségemben. Meghatározó volt az ifjúságunk zenei szolgálata is, amikor egy-egy istentiszteleten ünnepi és megemlékező alkalmakat tartottunk. Később más gyülekezetekben, konferenciákon, egyházi alkalmakon is nagy örömmel szolgáltunk. Nagyon szép és értékes időszaka volt ez az életemnek, melyből a mai napig tudok meríteni.

Vámospércsi Hírek: *A teológiát a Debreceni Hittudományi Egyetemen végezte. Mik voltak a kedvenc stúdiumai? Hogyan készítette fel az egyetem az életre? Mindig is gyülekezeti lelkipásztor szeretett volna lenni?*

Komor Csaba: Amikor eldöntöttem, hogy a teológiára jelentkezem, akkor számomra kétségtelen volt, hogy gyülekezeti lelkipásztor szeretnék lenni. Számos tudományággal találkoztam, de szívemnek legkedvesebb mindig is a gyakorlati teológia volt. Szeretem az életszagú dolgokat, amikor mindaz megmutatkozhat gyakorlatban is, amiről elméletben beszélünk. Az igehirdetés tudománya, valamint a gyülekezetépítés foglalkoztatott leginkább a tanulmányaim alatt, mely máig inspirál, hiszen a szüntelenül változó világban az emberek mai kérdéseire mai válaszokat kell adnunk. Az egyetemi évek sokat formáltak rajtam, szívesen gondolok vissza legációs élményeimre, amikor egy-egy ünnep alkalmával más-más gyülekezetben szolgálhattam a kisfalutól a nagyvárosig. A teológia hat éve alatt végig az munkált bennem, hogy egyszer majd jó lelkipásztora lehessek egy református gyülekezetnek.

Vámospércsi Hírek: *Hajdúhadházon volt segédlelkész, majd Hajdúböszörménybe került, innen a Nyíracsádi Egyházközséget pásztorolta. Hogyha számba veszi szolgálatai helyeit, mik voltak az egyes gyülekezetekre lebontva a mérföldkő-tapasztalatai? Hol mit tanult meg leginkább? Ha jól tudom, több helyen intézményalapításokban is részt vett.*

Komor Csaba: Hajdúhadházon egy esztendőt, a segédlelkészi évemet tölthettem. Amikor odakerültem, akkor alapították meg az egyházközség iskoláját, melynek létrejöttében magam is munkálkodhattam hol szellemi, hol fizikai síkon. A gyülekezet temetőfenntartást is végzett, mely jóval ismeretlenebb terep volt számomra. Az akkori, temetőben dolgozó munkatársaimmal ma is gyakran találkozom, a vámospércsi temetések alkalmával újra segíthetjük egymás munkáját. Három évet szolgáltam beosztott lelkészként a Hajdúböszörmény-Kálvin téri Református Egyházközségben, ahol a gyülekezet fenntartásában óvoda működik. Jó volt bekapcsolódni a gyermekek között végzett szolgálatba, hitoktatásba, valamint az óvoda dolgozóinak mindennapjaiba. Ott létem alatt alapította a gyülekezet a szociális intézményét, ahol idősek és fogyatékosok ellátásával foglalkoznak. Aktívan kapcsolódtam be ismét egy újabb intézményalapításba, ahol az álomtól a megvalósításig kísérhettem a gyülekezet terveit. Pár nappal ezelőtt látogattam el ebbe az intézménybe, ahol mindig öröm látni az ismerős arcokat, és nagyon jó érzés, hogy ennyi év távlatából is szívesen látnak és hálásan emlékeznek az együtt eltöltött időre. Az elmúlt hét évet a nyíracsádi, nyírábrányi és fülöpi gyülekezetekben töltöttem, ahol önálló lelkészként végezhettem a rám bízott feladatokat. A közösségépítés volt a legfőbb cél, ráadásul olyan településeken, ahol a maréknyi gyülekezetek felekezeti szempontból kisebbségben vannak. A református identitás megerősítése, a gyülekezeti nagycsalád érzésének felerősítése, a közös szolgálat öröme és áldása nem titkolt vágyak voltak. Az elmúlt hét esztendő minden pillanata erről szólt: a reformáció napi fáklyás felvonulás, húsvét hajnali istentisztelet, a spirituális élményekkel tarkított lelki alkalmak, imaséták, a többgenerációs erdélyi nyári táborok, a tematikus borkóstoló alkalmak, zenés istentiszteletek, baba-mama kör, csigatészta készítés, presbiteri hétvégék, regionális ifjúsági találkozók, kirándulások...

Vámospércsi Hírek: *Azt mondta egyszer, hogy Vámospércsen olyan gyülekezeti életet szeretne szervezni, amit minden generáció otthonának, lelki és nem csak lelki hajlékának érezhet. Mesélne rövidtávú és távlatibb terveiről?*

Komor Csaba: Nagyon fontosnak tartom, hogy megtartsuk egy gyülekezet generációs egyensúlyát. Ugyanúgy, mint ahogyan egy egészséges családban is. Jelen vannak a kisgyermekek, a nagyobbak, a kamaszok, ifjak, felnőttek, középkorúak és idősek is. Fontosak a különféle rétegalkalmak, mit például a babamama kör, ifjúsági bibliaóra, gyülekezeti bibliaóra, de a vasárnapi istentiszteletnek ki kell emelkednie. Az a hét korónája, ahol minden családtag jelen van. Éppen ezért gondos figyelmet kell fordítani arra, hogy a gyülekezet minden tagja úgy érezze: „Ott kell lennem, mert várnak, és az Isten nekem küldött fontos üzenetéről nem akarok lemaradni." Egy lelkipásztor mielőtt gyülekezetépítési terveket sző, nem árt, ha megismeri a gyülekezetet és a körülményeket. Közel tíz hónapja szolgálok Vámospércsen, és eddigi tapasztalataim alapján úgy gondolom, hogy a Vámospércsi Református Egyházközségben hatalmas lehetőség rejlik. Erre kell ráeszméltetni a gyülekezetet. Mindenekelőtt, a gyülekezeti egység kimunkálása a legfontosabb, hogy a szétszakadozottságot felszámoljuk és tudjunk egyben gondolkodni és érezni. Azon fogok munkálkodni, ha az Isten is megsegít, hogy Vámospércs református gyülekezete a hitgyakorlás szempontjából néhány éven belül a térség egyik meghatározó zászlóshajójává váljon.

Vámospércsi Hírek: *Végezetül arra kérném, hogy mutassa be családját, kedvteléseit, beszéljen kikapcsolódási szokásaikról.*

Komor Csaba: Feleségemet Hajdúböszörményben ismertem meg egy istentiszteleti alkalmával, s immár hét éve vagyunk házasok, és egymás hűséges segítőtársai. Szoktuk is mondani a fiatalabb generációnak, hogy lám, ezért is érdemes templomba járni. Feleségem szerkesztő-riporter, újságíró, jelenleg a Hajdúvidéki Református Egyházmegye sajtóreferense, de rendszeresen jelennek meg írásai a Reformátusok Lapjában is. Öt évvel ezelőtt született meg kislányunk, Villő, két éve pedig kisfiunk, Csaba, akik hamar megtanítottak minket arra, hogy milyen jó édesanyának és édesapának lenni. Legszívesebben a velük töltött közös programok által töltődünk fel, igyekszünk mindenbe bevonni őket. Feleségemmel együtt a lovak szerelmesei is vagyunk, bár kevés idő jut erre a szenvedélyre. A lovaglás, fogathajtás okozta szabadságérzet azonban semmihez sem hasonlítható boldogsággal tölti el az ember szívét. Feleségem előszeretettel rója a kilométereket szabadidejében, már több félmaraton is a lábában van. A zenét, zenélést, éneklést mondhatom, hogy az egész családunk élvezi és gyakorolja. Nekem az jelenti mindig az igazi kikapcsolódást, ha gitárt ragadhatok és elénekelhetek pár dalt. Ilyenkor jó néha igehirdetőből igehallgatóvá válni, hiszen az Istent dicsérő énekek megérintik és erősítik az ember szívét, lelkét.

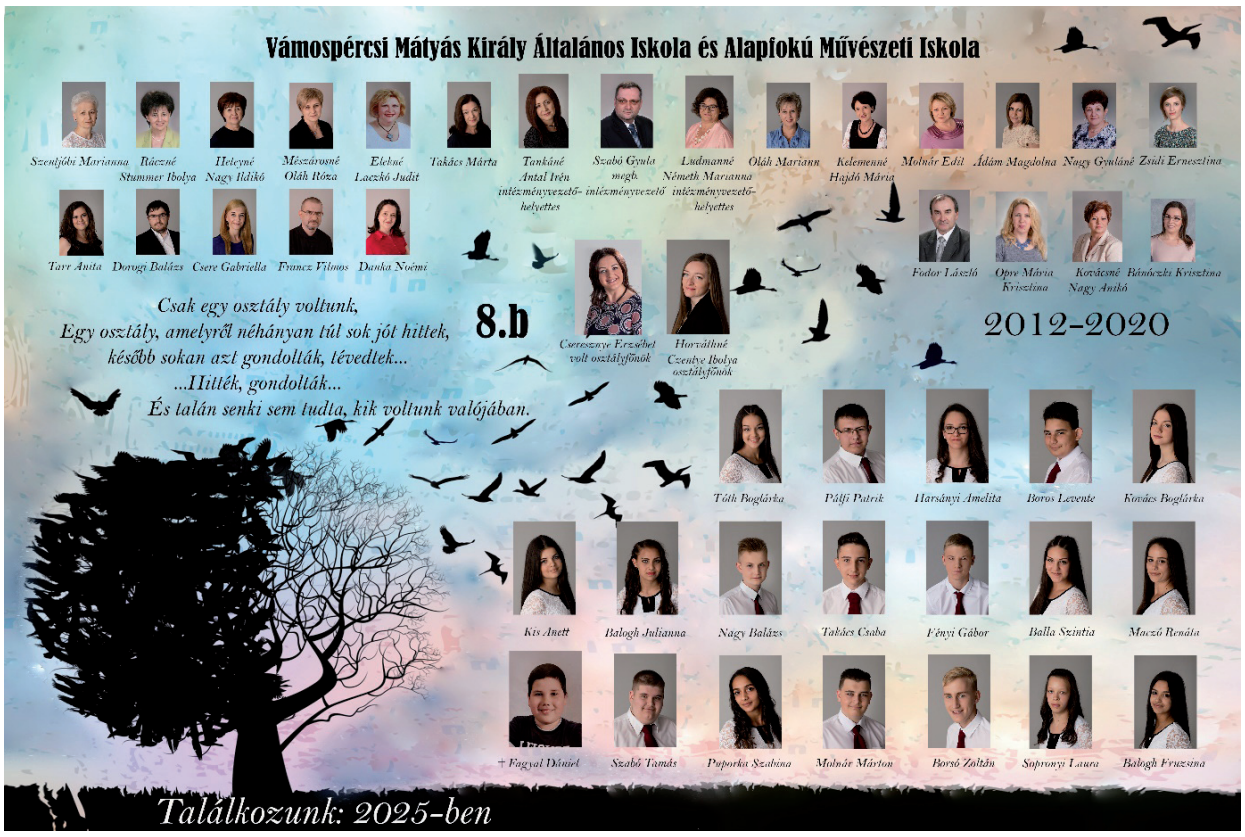

Ovi-suli

Kedves Leendő Elsősök!

Szeretettel meghívunk benneteket és szüleiteket az Ovi-suliba egy kis közös játékra!

Időpont: 2020.08.27., csütörtök 9:00-tól 11:00-ig

Helyszín: Dombi iskola (Nagy u.4.)

Várnak az elsős tanító nénik:

1.a osztály: Sarudiné Oláh Enikő, Soltész Szilvia,
1.b osztály: Nagy Judit Ildikó, Ökrösné Kovács Gyöngyi,
1.c osztály: Gyarmatiné Bereczki Noémi, Vizi Angelika

Munkatársakat keresünk!

A Debreceni és Nyírségi Görögkatolikus Gyermekvédelmi Központ **NEVELŐSZÜLŐKET** keres.

A nevelőszülők foglalkoztatási jogviszonnyal rendelkeznek, de a már meglévő munka mellett is végezhető ez a hivatás.
A képzést biztosítjuk.

Teljes körű felvilágosítás: 30/555-68-16 vagy 52/249-667
Cím: 4025 Debrecen Petőfi tér 9.

Tanévkezdés

Az ünnepélyes tanévnyitót 2020.08.31-én 17:00-tól tartjuk a városi sportpályán. Az első tanítási nap szeptember 1., a gyerekek a tankönyveket az első hét folyamán kapják meg az osztályfőnökeiktől. A leendő első osztályok névsorát az iskolában megtekinthetik.

Gyarmati Attila
intézményvezető

Vámospércsi Hírek, Vámospércs havonként megjelenő hírlapja. Felelős szerkesztő: Korpa Tamás (vamospercsi.hirek@gmail.com). A szerkesztőség címe: Művelődési Ház és Könyvtár, 4287 Vámospércs, Debreceni u. 2. Telefon: 591-039.
Kiadja: Vámospércs Városi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala 4287 Vámospércs, Béke u. 1. sz. Telefon: 591-500. Lapalapító: Vámospércs Városi Önkormányzat – Nyilvántartásba vétel száma: B/PHF/671/HA/91
Tördelőszerkesztő: Fábián Máté. Nyomda: Fábián Nyomdaipari Bt. – Felelős vezető: Fábián Imre ügyvezető